

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 6 Μαρτίου 2012

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΕΠΠΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΣΤΟΝ REAL FM ΣΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟ ΝΙΚΟ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ**

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πάμε να καλημερίσουμε τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, τον κ. Δημήτρη Ρέππα. Θέλω να ξεκινήσω ρωτώντας σας, θέτοντας ένα ερώτημα που φαντάζομαι θα έπρεπε να είναι το κεντρικό θέμα συζήτησης σε αυτές τις εκλογές. Έχετε την αίσθηση ότι το πολιτικό σύστημα δεν έχει πλήρως συνειδητοποιήσει τι συμβαίνει στην κοινωνία;

Θέλω να πω, ακόμη και χτες ζήσαμε ένα περιστατικό αποδοκιμασίας ενός μεγάλου τραγουδιστή με πολύ μεγάλη διαδρομή, του Γιώργου Νταλάρα, σε μια συναυλία που έδωσε δωρεάν για να υποστηρίξει τους κατοίκους, διότι προφανώς οι απόψεις που έχει εκφράσει υπέρ του Μνημονίου τον τελευταίο καιρό, ερεθίζουν εκείνους εκ των πολιτών που έχουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα, σοβαρά προβλήματα διαβίωσης.

Και αναρωτιέμαι, βλέποντας τα talk shows στις τηλεοράσεις και τους πολιτικούς μας να μιλούν ακόμη, πολλοί από αυτούς, με τη γλώσσα του '80 και του '90 και να αναπαράγουν τις κόντρες του '80 και του '90 αν έχει συνειδητοποιήσει το πολιτικό μας προσωπικό και το πολιτικό σύστημα, που βρίσκεται η κοινωνία. Και αν συνειδητοποιεί ότι κεντρικό θέμα μας πλέον πρέπει να είναι η αντιμετώπιση της φτώχειας, της ανεργίας, η αξιοπρεπής διαβίωση των πολιτών.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αυτός είναι ο κεντρικός στόχος. Άλλωστε η πολιτική υπάρχει χάριν αυτού του σκοπού. Ιδίως αυτήν την περίοδο επιβάλλεται σε εμάς να είμαστε μετριοπαθείς, να είμαστε σεμνοί, να δείχνουμε ότι έχουμε συναίσθηση της δυστυχίας. Της δυστυχίας που βιώνει ένα μεγάλο τμήμα του ελληνικού πληθυσμού και να πείθουμε τους πολίτες με κάθε τρόπο -με αυτό

που λέμε και αυτό που κάνουμε- ότι προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε και να λύσουμε δικά του προβλήματα και όχι ότι καλούμε τον ελληνικό λαό να στρατευτεί για να λύσουμε κάποιο πρόβλημα δικού μας προσωπικού σχεδιασμού και φιλοδοξίας. Αυτή η αντιστροφή είναι καταστροφική.

Κατά τα άλλα όμως, με αφορμή τα όσα έγιναν στην εκδήλωση του κ. Νταλάρα, ο οποίος είναι αξιέπαινος για τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει, πρέπει να πω ότι όπου η βία ανθεί, η δημοκρατία πενθεί. Μπορεί να διαφωνούμε σε πολλά, αλλά υπάρχει ένας ανελαστικός κανόνας ο οποίος μας δεσμεύει, ώστε τηρώντας τον να μπορούμε να συνυπάρχουμε.

Η ανομία και η βία δεν έχουν θέση. Και αυτός ο κανόνας δεν είναι άλλος πέρα από τη διατήρηση των απόψεων που έχει ο καθένας για την προβολή τους με ένα ελεύθερο και ακώλυτο τρόπο, όμως έτσι ώστε να μην στερεί και από τον άλλο το δικαίωμα να προβάλλει τις δικές του πεποιθήσεις. Αυτό είναι βασικός κανόνας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Συμφωνώ απόλυτα μαζί σας στο σχόλιο για τη βία που δεν έχει θέση στη δημοκρατία, από την άλλη μεριά ο αντίλογος που ακούγεται από τους πολίτες είναι ότι η δημοκρατία μας δεν λειτουργεί τον τελευταίο καιρό.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Γιατί δεν λειτουργεί η δημοκρατία;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Θα σας πω γιατί.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Επειδή έχουμε μια Βουλή η οποία λειτουργεί με τους κανόνες της πλειοψηφίας και της μειοψηφίας;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Να ολοκληρώσω σας παρακαλώ το ερώτημά μου;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Παρακαλώ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Οι πολίτες θεωρούν ότι αυτά που αποφασίστηκαν μέσα στην τελευταία διετία, ήταν επιλογές που δεσμεύουν τη χώρα για πολλές δεκαετίες και ήταν κατά τη γνώμη της πλειοψηφίας, της συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτών, απαραίτητο με κάποιο τρόπο να ζητηθεί η γνώμη τους, η συναίνεσή τους. Αυτό έχει δημιουργήσει την αίσθηση σε πάρα πολλούς πολίτες, το συναντάτε δεν το ακούτε από εμένα για πρώτη φορά ...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ασφαλώς το συναντώ και το βιώνω, αν θέλετε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: ότι η δημοκρατία μας τον τελευταίο καιρό χωλαίνει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Από την ώρα που υπάρχει αυτή η διάσταση ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα, δηλαδή τους εκπρόσωπους και την κοινωνική βάση,

πράγματι η δημοκρατία δεν θα έλεγα χωλαίνει, θα έλεγα ότι έχει φτωχύνει τρόπον τινά.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Είναι αβαθής.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ναι, πράγματι. Δεν υπάρχει πολιτική και δεν υπάρχει πολιτικό κόμμα χωρίς πολίτες, χωρίς λαό. Αυτή η αποκοπή των κομμάτων από την κοινωνική τους βάση, αποτελεί μια παθογένεια στη λειτουργία της δημοκρατίας μας. Έως εδώ συμφωνώ απολύτως.

Από εκεί και πέρα όμως, το πρόβλημα το οποίο κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε είναι ένα πρόβλημα το οποίο προέκυψε μετά από μια πορεία πολλών χρόνων και με τη συνδρομή πολλών παραγόντων. Είναι το γιγαντιαίο δημόσιο χρέος.

Λένε οι ξένοι ότι αυτό είναι ένα πρόβλημα το οποίο «εμείς θα βοηθήσουμε με κάποιο τρόπο να το αντιμετωπίσετε, εσείς έχετε υποχρέωση να αντιμετωπίσετε το ετήσιο δημοσιονομικό έλλειμμα, να μην παράγετε πλέον από εδώ και πέρα στην Ελλάδα πρωτογενές έλλειμμα, να περάσετε σιγά - σιγά σε πλεονάσματα, να ζείτε δηλαδή με ένα τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορείτε να αντιμετωπίζετε τις υποχρεώσεις σας. Εμείς θα σας βοηθήσουμε για το χρέος». Αυτό, η αντιμετώπιση του χρέους, οδηγεί σε μια «δέσμευση» -εγώ δέχομαι και επαναλαμβάνω τη λέξη που είπατε εσείς- της χώρας σε ένα πρόγραμμα για αρκετά χρόνια.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Το θέμα είναι ποιος πληρώνει κ. Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Θα σας πω.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Δηλαδή το θέμα είναι ότι εδώ υπάρχει η αίσθηση στην ελληνική κοινωνία ότι για άλλη μια φορά πληρώνουν οι μικροί, οι ασθενείς εισοδηματικά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αφού δεχτούμε ότι χωρίς αυτό το νέο πρόγραμμα δεν θα μπορούσε να έχει η Ελλάδα αύριο, πάμε στο επόμενο βήμα και λέμε: Το νέο πρόγραμμα είναι αυτό που δίνει η Ελλάδα για να πάρει πρώτον το PSI, ένα κούρεμα 100 δις. ευρώ, δηλαδή μια σημαντική ελάφρυνση του δημόσιου χρέους και δεύτερο ένα νέο δάνειο μεγαλύτερο των 100 δις. για να μπορέσει να στηριχτεί τα επόμενα χρόνια. Το PSI, το κούρεμα, δηλαδή η ελάφρυνση του χρέους και το νέο δάνειο στήριξης για να υπάρχει ρευστότητα ώστε να πάμε επιτέλους στην πολυπόθητη ανάπτυξη, προϋποθέτει μέτρα και αλλαγές, με ένα

τρόπο, που πολλές φορές πράγματι, οδηγεί σε άνιση κατανομή των βαρών. Το δέχομαι αυτό. Παραβιάζετε ανοιχτές πόρτες.

Και σας λέω ότι στη δημοκρατία μας και τα πρόσωπα θα κριθούν και τα κόμματα θα κριθούν και ο λαός θα αποδοκιμάσει, αλλά νομίζω ότι έχει καλύτερο να επιλέξει, αν νομίζει ότι έχει κάτι καλύτερο. Οι εκλογές γίνονται για να ψηφίσει ο λαός Κυβέρνηση, όχι για να ψηφίσει Αντιπολίτευση.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτό είναι μια μορφή βίας όμως απέναντι στην ελληνική οικογένεια τη μικρή και τη μεσαία, η οποία για πρώτη φορά μετά από πολλά – πολλά χρόνια αντιμετωπίζει ζητήματα που είναι υπαρξιακά. Είναι ζητήματα επιβίωσης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αν μου αναφέρετε ένα πρόβλημα, εγώ θα αναφέρω δέκα, αν μου αναφέρετε δέκα εγώ θα αναφέρω χίλια, αν μου αναφέρετε χίλια εγώ θα αναφέρω ένα εκατομμύριο. Παραβιάζετε ανοιχτές πόρτες, τα δέχομαι αυτά που λέτε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Όχι, παραβιάζουμε ανοιχτές πόρτες αλλά η συζήτηση που βλέπω να γίνεται αυτή τη στιγμή στην πολιτική μας σκηνή, δεν είναι αυτή.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Η συζήτηση που γίνεται, είναι μια συζήτηση επί μιας πρότασης που έχει πρακτικό περιεχόμενο. Άλλη λύση δεν υπάρχει, όλα τα άλλα είναι σχόλια.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Παρακολουθούσα χτες τις πολιτικές εκπομπές και έβλεπα με πολύ μεγάλη θλίψη και στενοχώρια να αναπαράγεται ο πολιτικός λόγος του '80 και του '90 και τα κόμματα να διασταυρώνουν τα ξίφη τους αγνοώντας ότι είμαστε σε ένα νέο σκηνικό που θα πρέπει να υπάρξει κάποια συνεννόηση, ιδίως για το θέμα της φτώχειας και της ανεργίας. Δηλαδή δεν βλέπω να έχουν συνειδητοποιήσει οι πολιτικοί μας και δεν θέλω να είμαι ισοπεδωτικός, πολλοί από τους πολιτικούς μας, το που βρισκόμαστε και τι πρέπει να είναι στο κέντρο της συζήτησής μας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εμείς πρέπει να κάνουμε το χρέος μας, ο λαός θα μας κρίνει και αν κρίνει ότι πρέπει να μας τιμωρήσει, θα μας τιμωρήσει. Έχει τη δυνατότητα και η δύναμη είναι στα χέρια του, είναι η ψήφος του.

Από εκεί και πέρα η συζήτηση που γίνεται, γίνεται επί ενός προγράμματος που συγκροτείται από πρωτοβουλίες και δράσεις. Ενώ όλα τα άλλα τα σχόλια, οι αντιπολιτευτικές παρατηρήσεις, αξιολογούνται σε θεωρητικό επίπεδο. Ας δεχτούμε για να έρθω στο δικό σας συλλογισμό, ότι είναι επιλογή

στρατηγικού χαρακτήρα είναι δόγμα θα έλεγα, η παραμονή της Ελλάδας στην ΟΝΕ και στο ευρώ. Η Ελλάδα θα μείνει στην ευρωπαϊκή συμμαχία, πρώτον.

Δεύτερον, θα δουλέψουμε ώστε η Ελλάδα να είναι ανταγωνιστική, να είναι παραγωγική, που δεν ήταν μέχρι τώρα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Σε αυτά συμφωνώ σε όλα, αλλά βάζω κόκκινες γραμμές.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Έρχομαι κοντά στη δική σας σκέψη.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Βάζω κόκκινες γραμμές. Όχι πάση θυσία.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ασφαλώς.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ανταγωνιστική πάση θυσία; Δηλαδή ανταγωνιστική και με μηνιαίο μισθό 150 ευρώ όπως στη γειτονική Βουλγαρία; Αυτό πρέπει να το συζητήσουμε, να το συμφωνήσουμε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Έρχομαι στο τρίτο σκέλος -και είπα είμαι κοντά στο συλλογισμό σας- λέγοντας ότι αυτές οι αλλαγές, αυτή η ανταγωνιστική και παραγωγική Ελλάδα θα προκύψει με όρους κοινωνικής δικαιοσύνης και κοινωνικής συνοχής, με ασφάλεια για τον πολίτη, σε μια μεταβατική περίοδο που απαιτεί δημοσιονομική προσαρμογή μεγάλη και διαρθρωτικές αλλαγές, οι οποίες δεν μπορεί να πλήξουν τους αδύναμους και να τους οδηγήσουν σε περιθωριοποίηση και αποκλεισμό.

Εδώ λοιπόν σας λέω ότι η πολιτική πάσχει. Δεν είναι τόσο αποτελεσματική, γιατί απλούστατα σε επείγοντα, σε πιεστικό χρόνο, πρέπει να γίνει ένα τεράστιο άλμα. Κάναμε δημοσιονομική προσαρμογή 20 δισ. ευρώ μέσα σε 2 χρόνια. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει πουθενά. Τα βάρη αυτά τα σήκωσε κατά κύριο λόγο ο μισθωτός και ο συνταξιούχος, τα μεσαία στρώματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ναι αλλά να σας πω κάτι; Δεν έγινε όμως η αντίστοιχη προσαρμογή με τον ίδιο βίαιο τρόπο στις σπατάλες του κράτους. Δεν έγινε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Έχουμε κι εκεί κάνει ...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Όχι με τον ίδιο τρόπο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Δεν θα συμφωνήσω μαζί σας. Πρέπει να σας πω ...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Για παράδειγμα, κ. Υπουργέ, αν δείτε τα στοιχεία, θα δείτε ότι ο ιδιωτικός τομέας πλήρωσε σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από ότι ο δημόσιος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Μιλάτε επειδή γίνεται πολύ συζήτηση γι' αυτό ...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μα βλέπω τους αριθμούς των ανέργων και τα λουκέτα. Γι' αυτό το λέω.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Και οι εργαζόμενοι στο δημόσιο έχουν δει τις αποδοχές τους να μειώνονται και να μειώνονται πολύ. Από εκεί και πέρα, γίνονται αλλαγές στο δημόσιο και επιτρέψτε μου να μιλήσω για τη συνεργασία που έχουμε και με την Task Force και το γαλλικό κράτος με το οποίο έχουμε υπογράψει ένα Μνημόνιο συνεργασίας από την 6^η Ιανουαρίου βάσει του οποίου προωθείται αυτή η μεταρρύθμιση, ώστε για πρώτη φορά να γίνει αξιολόγηση. Τι δομές έχουμε στο κράτος, ποιες χρειαζόμαστε και ποιες πρέπει να καταργηθούν και αξιολόγηση προσωπικού των απασχολούμενων στο δημόσιο, ώστε να γνωρίζουμε ποιοι είναι αυτοί που πρέπει να παραμείνουν και ποιοι όχι.

Όλα αυτά όμως πρέπει να γίνουν βάσει κάποιου επιχειρησιακού σχεδίου. Είναι πολύ πιο εύκολο και οδηγεί σε αυτόματο αποτέλεσμα όταν έχεις αυτή τη δημοσιονομική ανάγκη, να φέρεις γρήγορα αυτό το αποτέλεσμα, το να περικόπτεις μισθούς, συντάξεις ή να απολύεις.

Αυτή είναι η οδυνηρή πλευρά σε αυτές τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πίσω από τις περικοπές αυτές υπάρχουν οικογένειες που δεν έχουν επαρκή θέρμανση, υπάρχουν οικογένειες που στέλνουν τα παιδιά με ένα ποτήρι γάλα στο σχολείο το πρωί, με αποτέλεσμα το Υπουργείο Παιδείας να οργανώνει συσσίτια. Αυτό δεν μπορεί να γίνει ανεκτό στην Ελλάδα του 2012.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Έχετε απόλυτο δίκιο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτό θα φέρει έκρηξη και αναρωτιέμαι αν το «ανταγωνιστικότητα πάση θυσία» είναι το νέο μας ευρωπαϊκό ιδεώδες. Αυτή την Ευρώπη ονειρευτήκαμε; Την Ευρώπη η οποία βρίσκει λεφτά για τις Τράπεζες, αλλά δεν βρίσκει λεφτά γι' αυτόν που δεν έχει σύνταξη, γι' αυτόν που δεν έχει μισθό; Για τον άνεργο; Γι' αυτόν που δεν έχει θέρμανση; Δηλαδή αναρωτιέμαι αν οι πολιτικές μας δυνάμεις πρέπει να μιλήσουν έναν πιο ανθρώπινο λόγο το επόμενο διάστημα και δεν μιλώ ειδικά για το ΠΑΣΟΚ ή μόνο για το ΠΑΣΟΚ, μιλώ για το σύνολο της πολιτικής μας ζωής.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Κύριε Χατζηνικολάου επαναλαμβάνω, δεν υπάρχει λόγος να λειτουργεί το πολιτικό σύστημα ή ένα κόμμα, αν ο σκοπός για τον οποίο λειτουργεί δεν είναι τα συμφέροντα της χώρας και τα συμφέροντα των πολιτών. Αυτό ας το ξεκαθαρίσουμε και μην επανερχόμαστε.

Κατά τα άλλα, όταν μιλούμε για τις ανάγκες θέρμανσης, για τις ανάγκες επιβίωσης των πολιτών, σκεφτείτε ότι αυτό που κάνουμε είναι για να υποστηρίξουμε ακριβώς αυτές τις ανάγκες. Μπορείτε να μου πείτε ποια είναι η

εναλλακτική πρόταση; Δεν σκέφτεται κάποιος ότι μπορεί η Ελλάδα να μην είναι σε θέση να προμηθευτεί καν πετρέλαιο; Να μην έχει καν θέρμανση ο οποιοσδήποτε; Δεν σκέφτεται κάποιος ότι μπορεί να γίνει στάση πληρωμών και να μην πληρώνονται καν οι μισθοί και οι συντάξεις, αν αποτύχει αυτό το πρόγραμμα;

Ποια είναι η εναλλακτική πρόταση; Γιατί σε αυτό το οποίο ζούμε σήμερα - και είναι σε πολλές πλευρές του δραματικό, το αναγνωρίζω- θα πρέπει να σκεφτείτε ότι υπάρχει κάτι άλλο ...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ακούστε, εγώ δεν είμαι υπέρμαχος ούτε της χρεοκοπίας ούτε ...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Δεν είναι η ανταγωνιστικότητα έναντι οποιουδήποτε τιμήματος, με δυστυχία και εξοβελισμό των ανθρώπων. Δεν μίλησα γι' αυτό και μην βάζετε στα λόγια μου αυτό.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Ρέππα, οι ερωτήσεις που σας θέτω δεν είναι ερωτήσεις που συνηγορούν υπέρ της χρεοκοπίας ή υπέρ της επιστροφής στη δραχμή.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ποια είναι η εναλλακτική λύση;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η εναλλακτική λύση είναι να γίνει αλλιώς η κατανομή των βαρών.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Συμφωνούμε λοιπόν σε αυτό.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η εναλλακτική λύση είναι να μην πληρώνει μονίμως ο μικρός. Εγώ δεν μπορώ να δεχτώ ότι ο τρόπος για να εξασφαλιστούν τα χρήματα είναι να περικοπεί το επίδομα ανεργίας. Ας κοιτάξουμε στα πιο ψηλά πατώματα, για να θυμηθώ αυτό που έλεγε για τα ρετιρέ ο Ανδρέας Παπανδρέου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Έχετε δίκιο, αυτό όμως θα γίνει εφόσον και το κράτος συγκροτήσει τις Υπηρεσίες του ώστε να είναι πιο αποτελεσματικό να εισπράττει τους φόρους και εφόσον και οι πολίτες, ιδίως οι έχοντες και κατέχοντες, είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους. Γιατί η ανομία δεν σχετίζεται μόνο με τη βία, σχετίζεται και με την αποφυγή ανάληψης των βαρών που αναλογούν σε αυτούς, οι οποίοι δεν έχουν συνεισφέρει ανάλογα με τον πλούτο που έχουν στην προσπάθεια που κάνει η χώρα να ξεπεράσει την κρίση.

Βεβαίως, όταν συρρικνώνεται το ετήσιο ΑΕΠ, το ετήσιο εισόδημα της χώρας, θα οδηγηθούμε λόγω και της ύφεσης σε μια περιοριστική πολιτική, η

οποία βαθαίνει όλο και περισσότερο. Άρα, επειδή κάνατε λόγο για τις Τράπεζες, η ρευστότητα είναι αναγκαία για να ξεπεράσουμε την πιστωτική ασφυξία.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ναι αρκεί να περάσει στην κοινωνία η ρευστότητα αυτή.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αυτό είναι θέμα ελέγχου, το πώς οι Τράπεζες προσφέρουν στην κοινωνία, ιδίως σε δυνάμεις παραγωγικές, αυτή την ευκαιρία που τους δίνει η ανακεφαλαιοποίηση προκειμένου έτσι να στηρίξουν τις προοπτικές της ανάπτυξης.

Θέλω να πω ότι αυτή η πολιτική, είναι μια πολυσύνθετη πολιτική και δύσκολη, είναι μια άσκηση την οποία λόγω του ότι βρεθήκαμε σε αχαρτογράφητα νερά, για πρώτη φορά κάνει μια χώρα στην Ευρωζώνη. Θέλω να δείτε με κάποια κατανόηση αυτή την προσπάθεια που γίνεται και εν πάση περιπτώσει αν ακουστεί κάποια άλλη πρόταση, πέρα των συνθημάτων βεβαίως ...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ακούστε, εγώ που το πιάτο μου είναι γεμάτο μπορώ να το δω με κατανόηση. Αυτός που το πιάτο του δεν είναι γεμάτο, δεν μπορεί να το δει με κατανόηση.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ναι δεν είναι ωραίο όμως ...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Και το ερώτημα που θέτουν πάρα πολλοί φίλοι, είναι γιατί να εμπιστευτούν πάλι αυτούς που μας οδήγησαν έως εδώ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Δεν θα τους εμπιστευτούν. Θα κάνουν μια άλλη επιλογή. Εγώ σας λέω λοιπόν ότι αν ψύχραιμα και υπεύθυνα σταθμίσουν τις προτάσεις που θα έχουν στη διάθεσή τους, θα δουν ότι δεν υπάρχει κάποια άλλη πρόταση.

Υπάρχει από πολλές άλλες δυνάμεις ένα είδος εθνικού και κοινωνικού συνδικαλισμού με συνθήματα, χωρίς συγκεκριμένες προτάσεις οι οποίες να κρατούν την Ελλάδα στην Ευρώπη, να την οδηγούν σε μια τροχιά ανάπτυξης μέσα από την αναδιάρθρωση του παραγωγικού μοντέλου, ασφαλώς και την έκπτωση στο καταναλωτικό πρότυπο που έχει επικρατήσει εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Και μένει από εκεί και πέρα να αναδιοργανώσουμε και να κάνουμε πιο αποτελεσματικές τις Υπηρεσίες μας για να μπορέσει να υπάρχει δίκαιη κατανομή των βαρών, να αισθάνεται ασφαλής ο πολίτης και να έχει εμπιστοσύνη στο κράτος και στους εκπρόσωπους του.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Ρέππα, εγώ άκουσα τον κ. Βενιζέλο χτες στη συνέντευξή του στον «Ant-1» στον Γιώργο Παπαδάκη να λέει ότι 11.000 Φυσικά και Νομικά Πρόσωπα χρωστούν 35 δισ. ευρώ. Γιατί το συζητάμε ακόμη λοιπόν;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ξέρετε διάφοροι κατάλογοι των οφειλετών έχουν δοθεί στη δημοσιότητα, άλλοι οφειλέτες έχουν αποβιώσει, άλλοι ουσιαστικά είναι σε πλήρη αδυναμία αφού έχουν χρεοκοπήσει οι επιχειρήσεις. Νομίζω ότι από την ώρα που είναι γνωστά αυτά τα στοιχεία, οι αρμόδιες Υπηρεσίες κάνουν οτιδήποτε για να κερδίσει το κράτος αυτά τα ποσά που του οφείλουν.

Αυτό είναι κάτι, αλλά επιτρέψτε μου να πω δεν είναι μόνο αυτό. Το θέμα είναι η μεγάλη αλλαγή που πρέπει να συντελεστεί στη χώρα που είναι πολιτισμική, είναι αλλαγή αντίληψης, πέραν της οικονομικής και δημοσιονομικής πτυχής που έχει αυτή η αλλαγή, για να μπορέσει η Ελλάδα να μείνει σε μια τροχιά μαζί με τις άλλες χώρες της Ευρώπης. Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα και η μεγάλη πρόκληση.

Όλα τα άλλα που με εύκολα λόγια λέγονται δεν είναι ορθά. Όπως π.χ. «να μην πληρώσουμε τις υποχρεώσεις μας», ή «να βγούμε από το ευρώ», ή «τι μας ενδιαφέρουν οι σύμμαχοι είναι οι αντίπαλοί μας». Δεν είναι οι αντίπαλοί μας οι σύμμαχοι. Αντίπαλοί μας είναι οι αγορές, είναι οι κερδοσκόποι, οι οποίοι και τώρα χτυπούν την Ελλάδα. Δεν είναι η Γερμανία ο αντίπαλός μας, ή η Γαλλία. Ας το καταλάβουμε. Είναι οι σύμμαχοί μας. Έχουν τα συμφέροντά τους βεβαίως και όταν καθόμαστε στο ίδιο τραπέζι αναλόγως του συσχετισμού δύναμης καθένας προβάλλει ή και επιβάλλει κάποιες φορές ο πιο δυνατός, τις απόψεις του.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Λέτε ότι είναι φίλοι μας οι Γερμανοί με την πολιτική που ακολουθούν τα τελευταία δύο χρόνια απέναντί μας; Εγώ δεν αισθάνομαι ότι είναι φίλοι μας, εγώ αισθάνομαι ότι η κα Μέρκελ τα δύο τελευταία χρόνια θα ήθελα να την έχω Πρωθυπουργό γιατί τα συμφέροντα του κράτους της τα υπερασπίζεται με λύσσα. Θα ήθελα να την έχω, αλλά υπερασπίζεται τα συμφέροντα του δικού της κράτους και όχι της Ευρώπης. Δεν έχει ευρωπαϊκή αντίληψη η κα Μέρκελ, αυτή είναι η γνώμη μου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Το υπογράφω. Σας λέω λοιπόν όμως, ότι ο γερμανικός λαός αυτή την Κυβέρνηση έχει ψηφίσει, με αυτήν πρέπει να συνεργαστούμε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ναι αλλά πριν από λίγο μου είπατε ότι πρέπει να τους θεωρούμε συμμάχους και φίλους.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Μα είμαστε σύμμαχοι εκ των πραγμάτων.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Όταν μας το δείχνουν πρέπει να τους θεωρούμε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ακούστε, μιλάμε για αλληλεγγύη στο πλαίσιο μιας συμμαχίας. Πρώτα απ' όλα είμαστε μέλη μιας συμμαχίας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αλληλεγγύη με 6% επιτόκιο το πρώτο διάστημα; Είναι ακριβή η αλληλεγγύη αυτή.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Η αρχή της αλληλεγγύης πρέπει να είναι διπλής κατεύθυνσης.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ναι, χωρίς αμφιβολία.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εμείς είμαστε αυτοί που ζητούμε αλληλεγγύη και οι άλλοι είναι αυτοί που δίνουν αλληλεγγύη. Ας ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα. Η Γερμανία και άλλες χώρες είναι εταίροι μας σε μια συμμαχία στην οποία εμείς με τη θέλησή μας συμμετέχουμε, εγώ πιστεύω ότι πρέπει να συνεχίσουμε να συμμετέχουμε. Πρώτον.

Δεύτερον, αντίπαλοι και της Γερμανίας και δικοί μας είναι οι κερδοσκόποι, είναι οι αγορές που δεν ενδιαφέρονται για την παραγωγική οικονομία αλλά για την παρασιτική, την αεριτζήδικη οικονομία.

Τρίτον, αυτό το οποίο έχει αξία τώρα είναι, με την κα Μέρκελ ή όποιον άλλον εκλέξει ο γερμανικός ή οι άλλοι λαοί της Ευρώπης να έχουμε τέτοια σχέση, ώστε εμείς με τις δικές μας δυνάμεις να μπορούμε στις συμφωνίες που κάνουμε, να επιβάλλουμε και δικούς μας όρους.

Τα πάντα στη ζωή είναι θέμα συσχετισμού δύναμης. Αλλά για να το πετύχουμε αυτό, πρέπει να είμαστε αξιόπιστοι και αποτελεσματικοί. Αυτό που κάνουμε τα δύο χρόνια, αναγνωρίζεται. Μην νομίζετε ότι δεν έχει αναγνωριστεί η θυσία του ελληνικού λαού. Και θα πιάσει τόπο, να το θυμηθείτε αυτό. Αλλά πρέπει να συνεχίσουμε στην ίδια κατεύθυνση, δίνοντας μεγαλύτερο βάρος στις αλλαγές με πιο έντονο το στοιχείο της δικαιοσύνης και της ασφάλειας για τον πολίτη. Αυτό είναι το πιο έντονο στοιχείο που λείπει από την πολιτική σήμερα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μακάρι να πιάσει τόπο, πριν μείνουμε στον τόπο! Γιατί η οικονομία μας είναι σε κατάσταση λιποθυμίας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Θα είχε μείνει κ. Χατζηνικολάου στον τόπο αν είχαμε ξεκοπεί από αυτήν τη συμμαχία κι αν αντί να πάρουμε το PSI, το μεγάλο πρόγραμμα των 100 δισ. και το νέο δάνειο, είχαμε μείνει σε κορώνες βλάπτοντας τελικά τα εθνικά συμφέροντα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Το άσπρο – μαύρο είναι εύκολη επιλογή. Υπάρχουν και ενδιάμεσες επιλογές, που έχουν να κάνουν με την καλύτερη διαπραγμάτευση, αλλά ας μην το ανοίξουμε αυτό είναι μεγάλο κεφάλαιο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Να σας πω κάτι; Την κα Μέρκελ εγώ τη χρεώνω, γιατί αν αυτά που έλεγε το ΠΑΣΟΚ το 2010 τα είχαν κάνει τότε και όχι τον Οκτώβριο του 2011, σήμερα η κατάσταση θα ήταν διαφορετική προς το καλύτερο. Γιατί αυτοί οι μηχανισμοί αλληλεγγύης και στήριξης να μην υπήρχαν τότε; Γιατί πίστεψαν ότι το πρόβλημα είναι η Ελλάδα. Η Ελλάδα δεν ήταν ο ασθενής, ήταν μια ασθένεια που εκδηλώθηκε πιο έντονα στην Ελλάδα επειδή ήταν ευάλωτη και η ασθένεια αυτή κατακλύζει όλη την Ευρώπη.

Χρεώνω επίσης την κα Μέρκελ και τους Γερμανούς για το ότι αντί να κάνουν ένα δικό τους μηχανισμό, προσέτρεξαν στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και εκεί στηρίζονται ακόμη, για να έχουν την όποια τεχνική βοήθεια. Η Ευρώπη πρέπει να έχει το δικό της μηχανισμό, ιδίως για τις χώρες της Ευρωζώνης που δοκιμάζονται από κρίση.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Εν πάση περιπτώσει δεν θα επιμείνω, γιατί χρειαζόμαστε άλλη μισή ώρα για να κάνουμε τη συζήτηση του ποιος φταίει που φτάσαμε εδώ. Εγώ θέλω να θέσω ένα τελευταίο ερώτημα: ο κ. Λοβέρδος εδώ σε αυτό το μικρόφωνο του «Real F.M.», είπε ότι αν η Νέα Δημοκρατία είναι πρώτο κόμμα και εμφανίζει υψηλά ποσοστά θα συζητούσε ακόμη και συγκυβέρνηση με Πρωθυπουργό Σαμαρά. Ποια είναι η δική σας θέση;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εγώ πιστεύω ότι αυτό είναι κάτι το οποίο δεν θα συζητήσουμε τώρα, με την έννοια την εξής: Εμείς κατεβαίνουμε σε μια μάχη εκλογική, προβάλλοντας το πρόγραμμά μας και τα επιχειρήματά μας και ζητούμε το μεγαλύτερο δυνατό ποσοστό εμπιστοσύνης από τον ελληνικό λαό.

Από εκεί και πέρα ο ελληνικός λαός με την ψήφο του, θα δείξει το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουν τα πολιτικά κόμματα και εμείς. Η χώρα πρέπει να κυβερνηθεί και ο ελληνικός λαός θα ψηφίσει για να έχει Κυβέρνηση ο τόπος, δεν ψηφίζει Αντιπολίτευση. Κατά τα άλλα, εγώ προτιμώ τις προοδευτικού χαρακτήρα συγκλίσεις και τις κυβερνητικές συμπράξεις σε αυτήν την κατεύθυνση, αλλά βεβαίως θέλω να είμαι σαφής ως προς αυτό: εμείς, από τη δική μας πλευρά κατεβαίνουμε για το μεγαλύτερο δυνατό ποσοστό.

Την ώρα που ο κ. Σαμαράς είναι αυτός ο οποίος δεν θέλει να συζητήσει οποιοδήποτε ενδεχόμενο συνεργασίας, θεωρώ ότι είναι άκαιρο από τη δική μας

πλευρά να φαίνεται ότι περίπου ικετεύουμε τον κ. Σαμαρά, για μια συνεργασία. Ούτε το κάναμε, ούτε το κάνουμε, ούτε πρόκειται να το κάνουμε. Η ευθύνη μας είναι απέναντι στη χώρα και τον ελληνικό λαό, όχι απέναντι στη Νέα Δημοκρατία.

Απέναντι στον ελληνικό λαό λοιπόν, λέμε ότι έχουμε αυτήν την πρόταση, την οποία θα παρουσιάσουμε με λεπτομέρειες στις επικείμενες εκλογές και ως κρίνει ο ελληνικός λαός ποια πρέπει να είναι η κατεύθυνση της χώρας. Εμείς θέλουμε -και εγώ προσωπικώς- μια Κυβέρνηση σε προοδευτική κατεύθυνση με κυβερνητικές συγκλίσεις και συμπράξεις με άλλα κόμματα, τα οποία βρίσκονται πολύ κοντά στη δική μας άποψη και στο δικό μας πρόγραμμα. Αν αυτό είναι κατορθωτό.

Αν όχι, να είστε σίγουρος ότι η χώρα δεν πρόκειται να μείνει ακυβέρνητη. Όχι γιατί θα φροντίσουμε εμείς γι' αυτό, αλλά γιατί θα έχει φροντίσει ο ελληνικός λαός να δείξει το δρόμο με τον οποίο θα κυβερνηθεί η χώρα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Σας ευχαριστώ κ. Ρέππα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ευχαριστώ για τη φιλοξενία σας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Καλημέρα σας.